

РЕШЕНИЕ

№ 4885

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 116-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПАВЕЛ Г. ПАНОВ

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИНОВА
като разгледа докладваното от ПАВЕЛ Г. ПАНОВ Административно наказателно дело № 20231110211852 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. Г. К., с ЕГН ***** против Наказателно постановление (НП) № НП-75 от 13.07.2023 г., с което А.Т.С., за председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), съгласно Решение на НС, прието на 02.02.2022 г., за предсрочно прекратяване на правоотношението на председателя на КПКОНПИ е наложил на жалбоподателя, административно наказание - глоба, в размер 1000.00 /хиляда/ лева, на основание на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./, за извършено нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останало наказаното лице, което подава в срок жалба срещу него. В подадената жалба се навеждат доводи за нарушение на процесуалния закон, като жалбоподателят твърди, че в рамките на административнонаказателното производство не е установено времето на извършване на нарушението, с което административнонаказващият орган не е изпълнил задължението си по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН да посочи недвусмислено датата, съответно датите, на които счита, че лицето е осъществило твърдяното деяние. Твърди също, че не са посочени законовите разпоредби, които са били нарушени виновно, тъй като бланкетното пренасяне на „задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ /отм./ от Акта не установява по несъмнен начин, че жалбоподателят е заемал определена длъжност, която длъжност да го задължава да подаде декларация за имущество и интереси по чл. 38, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ/отм./, както и че доколкото А. К. е заемал длъжността служебен министър, административнонаказващият орган е следвало да посочи защо е приел, че последната попада в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 3 ЗПКОНПИ /отм./. Твърди, че е нарушен материалният закон, тъй като административнонаказващият орган неправилно е отказал да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Моли за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, жалбоподателят, редовно

призован, не се явява. Представява се от адв. С. и адв. Г., които считат делото за изяснено от фактическа страна. Моли за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно. Въззиваемата страна, редовно призована, се представява от ЮРК.Тонева. Счита, че жалбата е неоснователна и недоказана, поради което моли съда да я остави без уважение и да потвърди наказателното постановление като законосъобразно и правилно.

По допустимостта на жалбата

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, съгласно чл. 58д ЗАНН.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Указ № 244 от 14.09.2021 г. за назначаване на служебно правителство от 16 септември 2021 г. (обн. ДВ. бр.77 от 16 септември 2021 г.) на Президента на Република България, жалбоподателят А. К. е заемал длъжността служебен министър на младежта и спорта. Съгласно т. 2 от Решение на Народното събрание за избиране на Министерски съвет на Република България, правомощията на служебното правителство са прекратени, считано от 12.12.2021 г.

На 12.01.2022 г., жалбоподателят А. К. е подал декларация за имущество и интереси, регистрирана с вх. № Ф2126/12.01.2022 г., с което е изпълнил задължението си по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ /отм./ в срок. Декларацията за имущество и интереси, която е бил длъжен да подаде съгл. чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ /отм./ в срок до 13.02.2023 г., е депозирал в КПКОНПИ на 26.05.2023 г., заведена с вх. № 2Ф 642/26.05.2023 г. За извършеното нарушение му бил съставен акт за установяване на административно нарушение № ПР-126/04.05.2023 г. от П. К. Й., на длъжност главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), упълномощена да съставя актове за установяване на административни нарушения със Заповед № РД-06-210/21.03.2023 г. на А.Т.С. - За председател на КПКОНПИ, в присъствието на свидетелите по съставянето и връчването на акта за установяване на административно нарушение - Ралица Д.а Д.а и Радостина Пламенова Пенева.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било съставено наказателно постановление № НП-75 от 13.07.2023 г., с което А.Т.С., за председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), съгласно Решение на НС, прието на 02.02.2022 г., за предсрочно прекратяване на правоотношението на председателя на КПКОНПИ, е наложил на А. Г. К., с ЕГН *****, административно наказание - глоба, в размер 1000.00 /хиляда/ лева, на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели – П. К. Й. - актосъставител, както и въз основа на приобщените по реда на чл. 283 от НПК към делото писмени доказателства: констативен протокол за уведомяване по телефон с втр. № ЦУ01-2252Н1/02.05.2023 г.; акт за установяване на административно нарушение № ПР-126/04.05.2023 г., наказателно постановление НП-75/13.07.2023 г., ведно с известие за доставяне № CL006489635BG, писмо с вх. № ЦУ01-23860/14.12.2021 г. на председателя на Народното събрание, заповед № РД-06-210/21.03.2023 г., решение на Народното събрание за предсрочно прекратяване на правоотношението на председателя на КПКОНПИ, прието на 02.02.2022 г., пълномощно РД22-177/27.09.2022 г., декларации за имущество и интереси.

Съдът кредитира с доверие приобщените по делото гласни доказателствени средства като преценява същите за хронологично последователни, изчерпателни и подкрепящи се от събраните по делото писмени материали. От показанията на свидетеля се установява, че актът за установяване на административното нарушение е съставен и подписан на 04.05.2023 г., от лицето посочено като актосъставител, в присъствието на двама свидетели след извършена на 04.05.2023 г. проверка в публичен регистър, при която се установило, че жалбоподателят А. К. не е подал декларацията, изискуема по чл. 38, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ /отм./.

Съдът възприема в цялост и приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни, съответни и не се опровергават при преценката им, както поотделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от писмените доказателствени източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка, налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на обжалване, съгл. чл. 58д, т. 1 ЗАНН, в рамките на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество в рамките на правомощията на съда да извърши цялостна проверка на обжалвания акт, налага потвърждаване на наказателното постановление.

С влизането сила на Закон за противодействие на корупцията, ДВ, бр. 84 от 6.10.2023 г., в сила от 6.10.2023 г. са отменени цитираните разпоредби от ЗПКОНПИ /отм./ и обществените отношения са предмет на регулация на новия закон. С оглед на това обстоятелство, следва да се изследва въпросът, приложима ли е разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН в конкретния случай или не. Отговор на този въпрос е даден в тълкувателните решения и тълкувателните постановления на върховните съдилища, които са задължителни за съдилищата и всички държавни органи при прилагането на закона, като се съобрази обстоятелството, че определянето на един закон като по-благоприятен в административнонаказателното право, на основание чл. 11 от ЗАНН следва да се основава на същите критерии, въз основа на които се прави преценката за наличие на по-благоприятен закон в наказателното право. С постановление № 1 от 28.09.1977 г. по н.д. № 2/1977 г. на Пленума на ВС, е прието, че при бланкетните престъпления, каквито са престъпленията по транспорта, при промяна в законодателството на правилата за движение е недопустимо да се извършва сравнение на отменените норми с новосъздадените, за да се прецени кои от тях са най-благоприятни за дееца. Посочено е, че в тези случаи новото законодателство, с което се регламентира поведението на участниците в движението не се отразява на съставомерността на деянията и предвидените в закона санкции за извършените престъпления. Пленумът указва, че правилността на поведението на дееца в тези случаи следва да се преценява с оглед съществуващите изисквания на действащия нормативен акт по време на настъпване на съставомерните последици, а отговорността по съответната наказателна норма. Следователно разпоредбата на чл. 52 от ЗПК не се явява по-благоприятен закон от разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ /отм./. Следователно, прилага се законът, който е бил в сила към момента на извършване на деянето.

Образувано е административнонаказателно производство и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН, който е съставен от компетентен орган - П. К. Й., на длъжност главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), в рамките на неговата компетентност - упълномощена да съставя актове за установяване на административни нарушения със Заповед № РД-06-210/21.03.2023 г. на А.Т.С. - За председател на КПКОНПИ . Въз основа на

обсъдения акт за установяване на административно нарушение, компетентен орган е издал обжалваното наказателно постановление. Спазен е срокът за съставяне на акта за установяване на административно нарушение, визиран в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН.

При съставянето на АУАН и издаването на НП съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат всички необходими реквизити в съответствие с разпоредбите на чл. 42, ал. 1 ЗАНН и чл. 57 ЗАНН. Досежно твърдението на жалбоподателя, че в наказателното постановление не са посочени законовите разпоредби, които са били нарушени виновно, тъй като бланкетното пренасяне на задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ /отм./ от акта за установяване на административно нарушение не установява по несъмнен начин, че жалбоподателят е заемал определена длъжност, която длъжност да го задължава да подаде декларация за имущество и интереси по чл. 38, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ /отм./, както и че доколкото А. К. е заемал длъжността служебен министър, административнонаказващият орган е следвало да посочи защо е приел, че последната попада в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 3 ЗПКОНПИ /отм./, се явява неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1 ЗПКОНПИ /отм./, лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, подават следните декларации: 1. декларация за несъвместимост; 2. декларация за имущество и интереси; 3. декларация за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т. 1; 4. декларация за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т. 2 в частта за интересите и за произхода на средствата при предсрочно погасяване на задължения и кредити. Лицата, заемащи висши публични длъжности са изчерпателно посочени в разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 1 – т. 50 ЗПКОНПИ /отм./. В разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 3 ЗПКОНПИ /отм./, изрично са посочени министрите като лица, заемащи висша публична длъжност. В цитираната разпоредба няма проведено разграничение въз основа на критерия – начин на конституиране на Министерския съвет, т.е. дали е конституиран след гласуване от Народното събрание или с указ на Президента на Република България. Следователно министрите от служебното правителство също попадат в обхвата на разпоредбата. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ /отм./ предвижда задължение за лицата, заемащи висша публична длъжност да подадат декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3 на същата разпоредба. От доказателствената съвкупност по делото, се установява, че жалбоподателят А. К. не е подал декларация по 38, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ /отм./, с което е осъществил състав на административно нарушение, предвиден в разпоредбата на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./, съгласно която лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние, осъществено чрез бездействие – неизпълнение на правното задължение в законоустановения срок. Не се изисква настъпването на каквито и да било вредни последици.

По отношение на направеното възражение в жалбата, че извършеното нарушение представлява маловажен случай, съдът го намира за неоснователно. Понятието „маловажен случай“ е легално определено в разпоредбата на чл. § 1, т.4 от ДР на ЗАНН. Съгласно същата „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Касае се за формален състав на административно нарушение, който се осъществява само чрез бездействие, изразяващо се в неподаване на декларация в предвидения от закона срок. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на

предвидените в специалния закон задължения и трае докато бъде установено или преустановено. В конкретния случай е започнало с изтичането на срока и е прекъснато с установяването на нарушението на 04.05.2013 г., т.е. със съставянето на акт за установяване на административно нарушение. Тъй като съставът не предвижда настъпването на вредни последици, може да се обоснове извод, че законодателят е въздигнал в нарушение самото застрашаване на обществените отношения, без да е необходимо тяхното увреждане. Поради тази причина липсата на вредни последици, в конкретния случай не може да бъде обстоятелство, което да бъде взето предвид при преценката за наличието на маловажен случай. Жалбоподателят въобще не е подал декларация, дори след изтичане на законоустановения срок. Става дума за едно продължително бездействие в периода от 14.02.2023 г. (тъй като крайният срок съгласно закона е бил 13.02.2023 г.) до 26.05.2023 г., когато жалбоподателят (задълженото лице) е подал декларация в КПКОНПИ, заведена с вх. № 2Ф 642/26.05.2023 г. В рамките на този период, обществените отношения, които са обект на защита по ЗПКОНПИ /отм./, са били застрашени с достатъчно висок интензитет, даващ основание на съда да приеме, че деянието следва да бъде санкционирано по административнонаказателен ред. Само по себе си, бездействието на задълженото лице в този дълъг период от време, представлява отегчаващо обстоятелство, което изключва възможността деянието да бъде квалифицирано като маловажен случай и да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Фактът, че нарушението е извършено за първи път също не обосновава извод за малозначителност на деянието. Предвид изложеното, съдът намира, че в случая нормата на чл. 28 ЗАНН е неприложима, а административнонаказващият орган правилно е приложил материалния закон, като е издал правилен и законосъобразен санкционен акт.

С оглед изложеното, настоящият състав прие, че наказателното постановление е правилно – законосъобразно и обосновано и като такова следва да бъде потвърдено.

По разностите

В конкретния случай административнонаказващият орган е представляван от юрисконсулт, като в съдебното заседание е направено искане за присъждане на възнаграждение за извършеното процесуално представителство. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер на за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който от своя страна препраща към чл. 27е от Наредба за заплащането на праната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 120 лева. Предвид правната сложност на делото и извършените действия от страна на процесуалния представител на КПКОНПИ, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 100 /сто/ лева.

Воден от гореизложеното, СРС, НО, 116-ти състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № НП-75 от 13.07.2023 г., с което А.Т.С., за председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), съгласно Решение на НС, прието на 02.02.2022 г., за предсрочно прекратяване на правоотношението на председателя на КПКОНПИ е наложил на А. Г. К., с ЕГН *****, административно наказание - глоба, в размер 1000.00 /хиляда/ лева, на основание на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./, за извършено нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН жалбоподателя А. Г. К. да заплати в полза на КПКОНПИ на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за възнаграждение на юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд, град София, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____